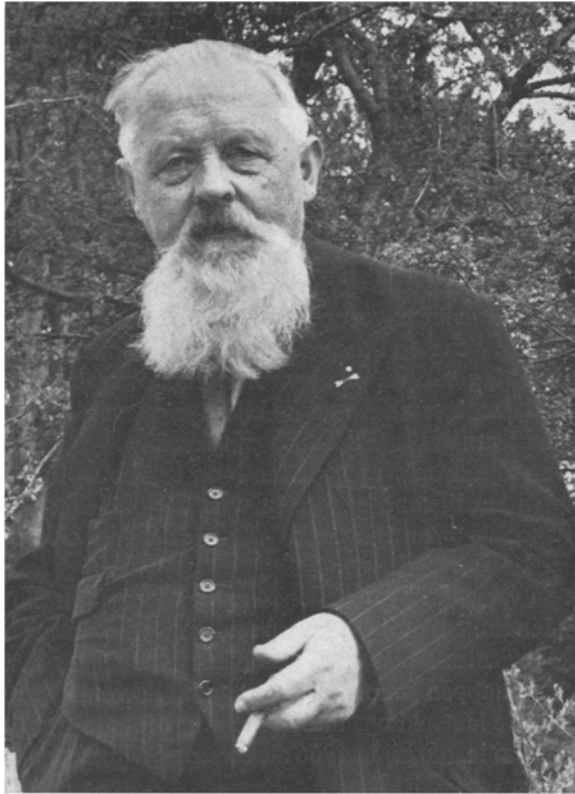

In memoriam

Prof. Dr. Egbertus van Slogteren

Op donderdagmiddag, 17 oktober j.l. is Prof. Dr. E. van Slogteren, na een ziekte van enkele dagen, op 80-jarige leeftijd in het St. Elisabeth Gasthuis te Haarlem vredig ontslapen. Deze markante persoonlijkheid heeft in de periode tussen de beide wereldoorlogen en de jaren daarna een duidelijk stempel gedrukt op het wetenschappelijk onderzoek voor de Nederlandse land- en tuinbouw. Het is goed daar nogmaals bij stil te staan.

In 1917 sloot hij zijn studie in de plantefysiologie aan de Groningse Universiteit af met een promotie bij Prof. J. W. Moll. Op grond van zijn proefschrift: "De gasbeweging door het blad in verband met stomata en intercellulaire ruimten" werd hem de doctorsgraad cum laude verleend. Direct daarna werd hij onder leiding van Dr. J. Ritzema Bos in Wageningen, gedetacheerd in Lisse en belast met het onderzoek naar biologie en bestrijding van een in die tijd zeer schadelijke aantasting van narcissen veroorzaakt door stengelaaltjes. Binnen enkele jaren kon hij de praktijk zeer doeltreffende bestrijdingsmethoden adviseren.

Mede dank zij dit succes werd omstreeks 1920 in Lisse het Laboratorium voor Bloembollenonderzoek als zelfstandige afdeling van de Landbouwhogeschool te Wageningen

opgericht. In 1925 werd Dr. van Slogteren benoemd als buitengewoon hoogleraar aan deze Hogeschool. Onder zijn leiding heeft het Laboratorium voor Bloembollenonderzoek zich sindsdien ontwikkeld tot een instelling die in binnen- en buitenland naam heeft gemaakt. Dat hij daarin is geslaagd is mede te danken aan zijn grote invloed bij de praktijk, waardoor hij de organisaties van de Nederlandse bloembollencultuur er van wist te overtuigen, dat zij ook financieel aan het onderzoek zouden moeten bijdragen. Geen andere tak van land- en tuinbouw in ons land en waarschijnlijk zelfs in de wereld, stelt ook nu nog verhoudingsgewijs zoveel geld ter beschikking van het onderzoek.

Deze nauwe contacten met de praktijk hebben Van Slogteren echter nimmer de waarde van gericht fundamenteel onderzoek uit het oog doen verliezen. De betekenis van het onder zijn leiding in Lisse verrichte werk reikt daarom ook veel verder dan de bloembollencultuur. Dit laatste geldt bijvoorbeeld voor het onderzoek over de verspreiding en serologische diagnostiek van virusziekten. Aan verschillende methodieken die nu tot de standaarduitrusting van de planteviroloog behoren, heeft het Laboratorium voor Bloembollenonderzoek een belangrijke bijdrage geleverd en overal op de wereld wordt gebruik gemaakt van antisera die daar zijn bereid.

Het grote belang van zijn arbeid voor de land- en tuinbouw in het algemeen en de bloembollencultuur in het bijzonder, spreekt wel heel duidelijk uit de vele artikelen opgenomen in het speciale "Van Slogteren"-nummer dat in 1958 door dit tijdschrift werd uitgegeven.

De door zijn werk en verschijning opvallende persoon van Van Slogteren genoot bekendheid in binnen- en buitenland. Dit kwam onder meer tot uiting in zijn deelneming aan veel belangrijke organisaties. Hier zij alleen het lidmaatschap van de Koninklijke Academie van Wetenschappen genoemd, waarvan hij de vergaderingen tot kort voor zijn dood bijwoonde. De laatste hoge onderscheiding die hem werd toegekend was de gouden Beijerinck medaille, die hij in 1966 als eerste ontving van de zojuist genoemde Academie.

Het meeleven van allen die Van Slogteren hebben gekend en gewaardeerd gaat uit naar de familieleden. Mogen zij troost vinden in het weten dat hij voortleeft in zijn werk.

P. K. Schenk